

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Σεπτεμβρίου 2019 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Skatteministeriet κατά KPC Herning

(Υπόθεση C-71/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Πώληση γηπέδου στο οποίο, κατά τον χρόνο της παραδόσεως, βρίσκεται κτίριο – Χαρακτηρισμός – Άρθρα 12 και 135 – Έννοια του «γηπέδου προς οικοδόμηση» – Έννοια του «κτιρίου» – Εκτίμηση της οικονομικής και εμπορικής πραγματικότητας – Αξιολόγηση αντικειμενικών στοιχείων – Πρόθεση των συμβαλλομένων μερών)

(2019/C 383/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Skatteministeriet
κατά
KPC Herning

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφοι 2 και 3, καθώς και το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία ι' και ια', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι πράξη παραδόσεως γηπέδου στο οποίο, κατά τον χρόνο της παραδόσεως αυτής, υπάρχει ένα κτίριο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως παράδοση «γηπέδου προς οικοδόμηση», όταν η πράξη αυτή είναι, από οικονομικής απόψεως, ανεξάρτητη από άλλες παροχές και δεν συνθέτει, μαζί με τις παροχές αυτές, μια ενιαία πράξη, ακόμη και στην περίπτωση που πρόθεση των συμβαλλομένων μερών ήταν να κατεδαφιστεί εξ ολοκλήρου ή μερικώς το κτίριο για να δημιουργηθεί χώρος για την ανέγερση νέου κτιρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Σεπτεμβρίου 2019 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Nalini Chenchooliah κατά Minister for Justice and Equality

(Υπόθεση C-94/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ιθαγένεια της Ένωσης – Άρθρο 21 ΣΛΕΕ – Δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών της οικογένειάς τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος κράτους μέλους – Οδηγία 2004/38/ΕΚ – Άρθρο 3, παράγραφος 1, και άρθρα 15, 27, 28, 30 και 31 – Έννοια του όρου «δικαιούχος» – Υπήκοος τρίτου κράτους, σύζυγος πολίτη της Ένωσης ο οποίος άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας – Επιστροφή του πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια και στο οποίο εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή – Απαιτήσεις τις οποίες η οδηγία 2004/38/ΕΚ επιβάλλει στο κράτος μέλος υποδοχής στο πλαίσιο της έκδοσης απόφασης περί απομάκρυνσης του εν λόγω υπηκόου τρίτου κράτους)

(2019/C 383/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nalini Chenchooliah

κατά

Minister for Justice and Equality

Διατακτικό

Το άρθρο 15 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται επί απόφασης περί απομάκρυνσης υπηκόου τρίτου κράτους για τον λόγο ότι αυτός δεν έχει πλέον δικαίωμα διαμονής βάσει της οδηγίας αυτής, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο ως άνω υπήκοος τέλεσε γάμο με πολίτη της Ένωσης σε χρονικό σημείο κατά το οποίο ο πολίτης της Ένωσης ασκούσε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας μεταβαίνοντας και διαμένοντας μαζί με τον εν λόγω υπήκοο στο κράτος υποδοχής, ο δε πολίτης αυτός επέστρεψε, στη συνέχεια, στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια. Επομένως, οι σχετικές εγγυήσεις των άρθρων 30 και 31 της οδηγίας 2004/38 ισχύουν σε περίπτωση έκδοσης μιας τέτοιας απόφασης απομάκρυνσης, σε συνδυασμό με την οποία δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επιβληθεί απαγόρευση εισόδου στην εθνική επικράτεια.

(¹) ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2019 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Joaquín Nadal Esteban

(Υπόθεση C-104/18 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Απόλυτοι λόγοι ακυρότητας – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Κακή πίστη κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισης σήματος)

(2019/C 383/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (εκπρόσωποι: J. Güell Serra και E. Stoyanov Edissonov, abogados)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: J.F. Crespo Carrillo), Joaquín Nadal Esteban (εκπρόσωπος: J. Donoso Romero, abogado)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Νοεμβρίου 2017, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) (T-687/16, EU:T:2017:853).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 14ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 1779/2015-2).